

kisasszony is, ki az offertoriumra előadott szoprán szólóban valósággal elragadta az ájtatos közönséget

A diszgyűlés.

Mise végeztével az ünneplő közönség a városháza közgyűlési termébe vonult, hol az ünnepi program legkimagaslóbb pontja, az ünnepi közgyűlés volt megtartandó, melynek elnökül Aidinger János polgármester megválasztván, ez a jubileumi közgyűlés diszelnökévé Kardos Kálmán főispánt ajánlja felkérni.

Ez az indítvány egyhangulag elfogadtván, Kammerer Ferenc igazgatósági elnök és Bánfay Simon kir. közjegyző bizattak meg, hogy a diszelnököt a közgyűlésre meghívják.

Kevés vártatra Kardos Kálmán diszelnök a jelenlevők zajos éljenzése közt megjelent a teremben s elfoglalván az elnöki széket, szépen átgondolt beszédben üdvözölte a megjelent részvényeseket s az intézetnek meghívott barátait. Rövid visszapillantást vet azokra az időkre, midőn az első pécsi takarékpénztár megalakult, melynek nemes feladata volt a becsületes munka megtakarított filléreinek adni biztos menedéket s mivel ez az intézet mindig ezt a nemes feladatot tartotta szem előtt s nem a pusztá üzérkedést tekintette főcéljának, kísérte is az isten áldása. A pécsi takarékpénztár büszkén tekinthet vissza a lefolyt félszázadra, melynek folyamán az ő története szorososan összefonódik Pécs város történetével, melyben mindenkor jelentékeny szerepet játszott. Ennek az intézetnek további működésére is az ég áldását kívánva, megnyitja az ünnepi közgyűlést.

Ezután Aidinger János közgyűlési elnök ismerteti a jelen ünnepi közgyűlés célját és jellegét. A nemzeti ujjászületés uttörőit, Széchenyi Istvánt, Fáy Andrást és társait a takarékpénztárak létesítése körül az a vezéreszme lelkesítette, hogy az akkor még az alkotmány sáncain kívül álló köznépi anyagi helyzetén javítsanak, benne a takarékoság erényét fölbresszék s módot nyujtsanak neki arra, hogy önszegély útján járulhasson hozzá a saját anyagi felszabadításához.

Ez a cél vezérelte a pécsi takarékpénztár nagynevű megalapítóit is, és hogy az intézet a lefolyt 50 év alatt ezt a célt szem elől soha sem tévesztette, annak igazolásául szolgáljon az intézet történetének ismertetése.

Fischer Ferenc, intézeti ügyész és jegyző ismerteti a múlt század nagy gondolkozóinak eszméitől a mi nemzeti ujjáébredésünk uttörőinek lelkes munkájáig, mely a pécsi takarékpénztár megalapítására is megadta az impulzust. Felolvasta ezután a jubileumi intézetnek általa nagy gonddal és szakavatott tollal megírt történetét, melyet dacára nagy terjedelmének a közönség mindvégig feszült figyelemmel hallgatott meg.

Megható jelenet következett ezután, Blauhorn Antal, a központi takarékpénztár igazgatója megindulástól remegő hangon mondott köszönetet azért a meleg hangú méltatásért, melyben az emlékirat az intézet első igazgató alelnökét, Blauhorn Mihályt, ki

főispánja agyában fogalmazott meg az eszme, hogy az ország délnyugati részében is takarékpénztár alapítassék.

Széleskörű műveltségével s gyakorlati felfogásával nemcsak mérlegelni volt képes azon kiváló közigazgatási hasznot, mely ily intézet működéséből a nép földmivelő és kereskedő osztályaira hárul, de világos volt előtte azon nagy jövő is, mely a takarékpénztári intézmény előtt állt.

Othona Baranya és Somogy megye volt, itt feküdvén legnagyobb birtokai; elhatározta tehát, hogy e vidéken kísérli meg a tervezett pénztézet létesítését.

Az intézet székhelyének megállapításánál választása más városra, mint Pécsre, mely város azon időben Baranya, Somogy, Tolna, Verőce és Pozsega megyék társadalmi és kereskedelmi központja volt, nem is eshetett.

Érintkezésbe tette magát az első három vármegye legbefolyásosabb egyéneivel s kevés fáradságba került őket tervének megnyerni.

Már a magán érintkezések folyama alatt, még mielőtt tervével a nyilvánosság elé lépett volna, Somogy megyében aláírásokat gyűjtött az alapítandó takarékpénztár részvényeire s midőn Baranya, Somogy és Tolnamegyék, ugy Pécs város legelőkelőbb egyénei általa egybehívott értekezésre Pécsen 1845. február 19-én összegyűltek, nemcsak tervével, de számos részvény elhelyezését biztosító aláírási ívvel is lépett eléjük.

Az alapítók ezen gyűlése lelkesedéssel fogadva Czindery László tervét, határozatilag kimondotta: „hogy az ipar, kereskedés és közlekedés fejlődésében levő állapot folytán szükségesnek s a már korábban alakult takarékpénztárak eddigi jó eredményű működéséből következtetve általánosan s különösen a

a felszólalónak nevelő atyja és gyámja volt, részessítette.

Elnök indítványára a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel szavazott köszönetet Fischer Ferencnek azért az elismerésre méltó fáradozásáért, melylyel az intézet történetét ismertető nagybecsű munkáját létesítette.

A multak méltatása után következett a jubiláló intézet által a félszázados évforduló alkalmából tett közhasznú és jótékony célú alapítványairól szóló okmányok felolvasása. A jubileumi alapítványok a következők: **6000 korona** Baranyamegye árva háza, **6000 korona** a pécsi Rudolfinum, **8000 korona** a pécsvárosi szegényház és **20 000 korona** egy Pécsen létesítendő vinctellérképző iskola javára. Az alapító okleveleket Kammerer Ferenc igazgatósági elnök azonnal átadta Baranyamegye alispánjának, illetve Pécs város polgármesterének.

Kardos Kálmán diszelnök végeztül konstata, hogy a mai közgyűlés is fényes bizonyítéka annak, mikép a pécsi takarékpénztár nem a rideg üzérkedés, hanem valódi nemes és önzetlen intenciók vezérlik működésében s azért azzal zárja be az ünnepi közgyűlést, hogy a további fejlődésére kívánja az isten áldását.

A bankett.

Délután 3 órakor vette kezdetét a Schwarzféle vidám nagytermében az ünnepséget befejező díszbeszéd, melyre nagy és díszes közönség jelent meg. A meghívott vendégek közt ott láttuk Kardos Kálmán főispánt, Aidinger polgármestert, Majorossy főjegyzőt, Vaszary főkapitányt, Fekete tiszti főügyészt, Erreth orsz. képviselőt, (Baranyamegye meghívott összes orsz. képviselői távolmaradtak) Sável curiai bíró-tszéki elnököt, (a kir. tábla meghívott elnöke és tanácselnöke szintén nem jelent meg), Szeredy dr. kanonokot, Magenheim belv. plebánost, Dragonescu pénzügyigazgatót, Opris posta- és távirtda igazgatót, Koszits megyei főjegyzőt és Nagy Jenő főügyészt, (Szily alispán családi gyászával mentette ki magát) Littke keresk. és iparkamarai elnököt, Levitzky bankfőnököt, Blauhorn Antalt és Kindl Józsefet, mint a testvér pénztézetek képviselőit s az intézet részvényeseinek díszes seregét.

Kezdetül a főispán s tőle megszokott ékesszólással elvette a legalkotmányosabb királyt. A főispán felköszöntője után, melyet a jelenlevők állva hallgattak végig, megindult a szebbnél szebb tóztok árja. Sável curiai bíró meghívott vendégek névben lendületes beszédben köszöntötte fel a jubilans intézet igazgatóságát, mire Kammerer igazgatósági elnök a vendégek éltetésével válaszolt. Fischer intézeti ügyész Kardos főispánra emelte poharát, ki hivatali állása kötelmeit oly szerencsésen tudja egyesíteni minden társadalmi mozgalom támogatásával. Littke a kereskedelmi és iparkamara nevében az intézet alapítóinak emlékére, a jelenlegi igazgatóságra, felügyelő bizottságra és tisztviselői karra

földmives népre is hasznosnak találja Pécsen egy ilyenmű takarékpénztárnak 300 darab 100 pengő forint részvény kibocsátásával, tehát 30 000 pengő forint „alaptőkével” felállítását, mely intézet működését Pécs városán kívül Baranya, Somogy és Tolna megyékre terjeszse ki.

Ezen gyűlés Czindery László elnöklete alatt bizottságot küldött ki, melynek feladata volt az országban már létezett takarékpénztárak rendszabályainak alapul vételével az alapítandó pécsi takarékpénztár alapszabályait, — figyelemmel az itteni helyi viszonyokra, — kidolgozni s a részvények elhelyezésére további aláírásokat gyűjteni.

A kiküldött bizottság munkáját már 1845. február 15-én az alapítók újabb gyűlése elé terjesztette, mely az alapszabály-javaslatot csekély módosítással elfogadta s elhatározta s e határozatát az alapszabályokba is felvette, hogy tekintettel arra, miszerint Pécs város, egy a szomszédos megyék kereskedőinek nagy része azon időben németajku volt, az alapítandó takarékpénztár szabályzatai magyar és német nyelven szerkesztessenek, melyek közül azonban a magyar szövegű legyen a hiteles. Továbbá ugyanezen gyűlés elhatározta, hogy a pénztézet „bátor” elhelyezése céljából Pécs város tanácsához a város házában bérfizetés mellett két szobának átengedéseért folyamodik. Elhatározatát végül, hogy az alapszabályok sokszorosítva kiosztassanak s bővebb megvitatás végett a tervezett pénztézet alapításához újabb csatlakozottak részvételével tartandó gyűlés elé terjesztessenek.

Ezen gyűlés február 23-án megtartván az eléje terjesztett alapszabályokat elfogadta s az alapítók gyűléseinek jegyzőjévé Nagy Imre ügyvédet választotta.

Az alapítók által február 27-én tartott gyűlés

emelte poharát és éltette Czirer Józsefet, mint az intézet egyik legbuzgóbb igazgatóját. Kammerer köszöntötte fel ezután Szeredy kanonokot, megköszönte az istentiszteleten való közreműködését. Schurek jogtanár nagy hévvel előadott beszédben méltatta a nemzeti ujjászületés ama nagy korszakát, melyben az intézet alakult. A dicső elődök méltó utódait, a jelenlegi részvényeseket élteti. Fischer viharos lelkesedést idézett föl Hölbling Miksa-ra, az intézet nesztörára mondott felköszöntőjével. Magenheim plebános az intézetre, mint a hitelt igénylők gyámolára emelte poharát. Egry Béla a testvér pénztézetek jelenlevő képviselőit éltette, mire Levitzky, a nemzeti bank pécsi fiókintézetének főnöke kifogástalan magyarsággal előadott szép beszédben válaszolt, éltetve a jubiláló intézetet, mely szolidaritással oly nagy mértékben érdemelte ki a közönség bizalmát. Felköszöntőt mondott még Piacsek Gyula igazgatósági tag a sajtóra s utána még sokan emeltek szót. kifejezést adva szívünk érzelmének, de a mind zajosabbá váló hangulat mellett a szónokok már általános figyelmet nem igényelhetek. A fesztelen jókedv a társaság nagy részét a késő esti órákig tartotta együtt.

Ezzel véget ért a minden részletében sikerült ünnepség, melyre a résztvevők bizonyára még soká fognak kellemesen visszaemlékezni, szívükben azzal az óhajjal, hogy a pécsi takarékpénztár a megkezdett uton tovább haladva fejlődjék, gyarapodjék a haza és az emberiség javára. Ugy legyen!

Hirek.

Pécs, 1895. május hó 13.

— (Miniszteri válasz Erreth képviselő beszédére.) Érdekesnek tartjuk Dániel Ernő kereskedelmi miniszter választát, melyet Erreth orsz. képviselő pénteken tartott képviselőházi beszédére adott, egész terjedelmében közölni. A válasz szövege a következő:

„T. ház! Ha jól értettem a felszólalt t. képviselő urat, kívánsága odaterjed, hogy az itt felvett 9,000,000 frtból eszközöltessék a pécsi vasuti állomás kibővítése is. Hogyha ez volna egyedül csak kívánsága a t. képviselő urnak, akkor kénytelen volnék határozottan kijelenteni, hogy miután e 9 millió frtból a pécsi állomás kibővítésére van felvéve, a mint azt az indoklás ki is tünteti, a t. képviselő ur kívánságát nem teljesíthetném, azonban azt gondolom, hogy a súlyt nem arra fekteti, hogy ezen 9 millióból fedeztessék e költség, hanem arra, hogy a pécsi állomásnál tapasztalt bajok megszüntessenek, és az állomás a forgalmi igényeknek megfelelőleg átalakítsák. Amennyiben így jól fogom fel kívánságát, bátor vagyok a t. háznak kijelenteni, hogy ezzel a kérdéssel a kereskedelmi miniszterium egész behatóan foglalkozik, és remélem, hogy rövid idő múlva el lesznek hártva azok az akadályok, melyek a létesítésnek még utján állanak, oly akadályok, melyek elhárítása nem egyedül a kereskedelmi miniszteriumot illeti. Külö-

látva, hogy a részvények legnagyobb részét tavolakkók jegyezték, míg a pécsi aláírók jórészt csak a kibocsátani szándékolt 300 drb. részvény teljes jegyzése után jelentkeztek, elhatározta, hogy a távol vidéki aláíróknak adandó részvények számát a szükséghez képest redukálja s a választmányi tagságra alkalmas pécsi egyének részére 15-20 részvényt minden esetre fentart. Ezen gyűlésen Czindery László az általa tetemes számban jegyzett részvényekből mindazok részére, kiknek a takarékpénztár részvényesei közé jutása az intézet érdekében előnyösnek látszott, a szükséges mennyiség átengedését önként s készséggel felajánlotta.

Ugyanezen gyűlés a pécsi takarékpénztár üztéének minél nagyobb mérvű kiterjesztése céljából Baranya, Somogy és Tolna megyék nagyobb községeiben ügynökségek felállítását is elhatározta.

Az alapítók március 2-iki és 9-iki ülése a „pécsi takarékpénztár” megalakulásának hirdetésekkel közzétételét, az alapszabályoknak jóváhagyás végett a helytartó tanácshoz felterjesztését, azoknak bejegyzés végett a pesti váltó-törvényeséknél bemutatását elrendelte; — az ügynökök hatáskörét és eljárását körülíró szabályzatot megszerkesztette, az alapszabályok szelleméhez képest azt, hogy az intézet hivatalos nyelve a magyar s könyvei magyarul vezetendők, kimondotta, az intézet helyiségetül (minthogy Pécs városától helyiséget nem kapott) Blauhorn Mihály pécsi kereskedő főutcai házában egy bolthelyiséget bérelt, (ugyanazon helyiségben kezdte meg működését 1866. évben a „pécsi kölcsönös segélyező egyesület”) a részvényeket az aláírók között felosztotta, az „alaptőke” (részvénytőke) felének részvényenkint 50 pengő forinttal 1845. év április hó 15-ig beszédését elhatározta, az intézet megalakulását minden irányban elő-

nösen ki kell emelnem azt, hogy ezen állomásnál nem csak a magyar államvasutak vannak érdekelve, hanem a pécsi barcsi vasúttársaság is. Ez egy közös állomást képez, s így ezen állomás megnagyobbításához és átalakításához a pécsi-barcsi vasútnak is hozzá kell járulnia, és a maga részéről megtenni a kellő intézkedéseket. Ugy tudom, hogy a pécsi-barcsi vasúttársaságnál e tekintetben nemcsak hajlandóság forog fenn, hanem ez a vasúttársaság a maga részéről is kész megtenni mindent, a mi e tekintetben szükséges, és úgy tudom, hogy a legközelebbi napokban fog hozzám jönni egy megkereséssel, melyben hozzájárulást, illetőleg jóváhagyást fogja kérni abban a tekintetben, hogy a pécsi állomás megnagyobbítására és átalakítására való költségek fedezése szempontjából egy kölcsönt felvehessen.

Igy állván a dolog, nem vagyok abban a helyzetben, hogy egészen határozottan és egészen precíz megjelölhessem azt az időt, mely alatt Pécs városának ezen kívánsága teljesedésbe fog menni; de mindenestre kilátásba helyezhetem, hogy a kormány foglalkozik ezzel a kérdéssel, s azt hiszem, rövid idő múlva megoldást is nyer az ügy. (Helyeslés.)

— **(Égő leány.)** A dunaszekesi gőzhajózás ügynök cselédje a függő lámpát el akarván oltani, vigyázatlanságból lecsapta azt. A szobapadlón előmlő petroleum meggyuladt s a tűz a leány ruhájába kapott. A leány ruhája csakhamar egészen lángba borult. Kétségbeesett sikoltozások közt szaladt a szerencsétlen leány a közel Duna felé. Az éjjeli őrszerevén őt, utána futott s rávetve a szűrét, a lángot elfojtotta. A leány életveszélyes égési sebeket szenvedett.

— **(Győztes pécsi kerékpáros.)** A tegnapi végbement és a vasmezei sport egyesület által Szombathelyen rendezett versenyünnepélyen egyik első díjat katonáskodó földünk Littke Lenci nyerte el maga mögött hagyva négy versenytársát. A pécsi kerékpáros egyesületet ifj. Bedő Imre képviselte.

— **(Jótekonyság.)** A Hamerli család tagjai az elhunyt családfőre való kegyeletes megemlékezés okáért 25 frtot küldtek Magenheim József belvárosi plébánoshoz a helybeli szegények közt leendő szétosztás céljából. A plébános ar a jelzett összeget mai napon szét is osztotta.

— **(Elesipett tolvaj.)** Dadits Jován lipódi lakos Kis-Nyárádra rándult és ott egy báránnyt s több ludat lopott. De rajta kapták és előbb jól elverték, azután pedig átadták a csendőrségnek. Ez átkísérte a tolvajt a mohácsi kir. járásbírószághoz.

— **(Adj a tótnak szállást...)** Kiver a házadból! Ez a közmondás érvényesült Potocsár és Cimber földművesek között. Még 1894. évi tavaszán történt, hogy Potocsár János Cimber Péter szomszédjának pénzt adott kölcsön. Biz Cimber megelégedett arról, hogy azt megkellene adni, s ezen aztán többször összehajóztak. December hó 22-én Cimbert valamiért a szentlőrinci szolgabíró egy napig fogva tartotta, mit le is ült, s mikor másnap haza tért falujába Potocsárné csufolta Cimbert. A kemény természetű ember megharagudott ezért, s fenyegetni, majd tényleg ütni kezdte Potocsárnét; ekkor jött haza Potocsár s a verekedő Czimbert megütötte,

készítette s a végleges megalakulás céljából tartandó közgyűlés napját március 13-ára kitűzte.

A március 13-iki alakuló közgyűlés Czindery Lászlónak az intézet létesítése körül szerzett elévülhetlen érdemeiért hálás köszönetét nyilvánította és őt nagy lelkesedéssel egyhangulag a takarékpénztár elnökévé választotta.

E közgyűlés a „pécsi takarékpénztár“ az alapítók által szerkesztett alapszabályok szerint megalakultnak kijelentette s az üzlet vezetésére választmányt, a kezelési munkák ellátására pedig tisztviselőket választott.

Ezen közgyűlésen mint az intézet alapítói részt vettek: nagyatádi Czindery László Vasvármegye helyettes főispánja, székhelyi ifjabb Majláth György Baranyamegye első-, s gyulai Gaál Ferdinánd második alispánja, báró Bésán János, Nunkovich Ignác, Döry László, Percel István, Percel Imre, Goócs József, Horvát János, Madarász András, Plainer Antal, Gruber Eduárd, Pajnády József Pécs város főbírája, Spiesz János városi kapitány, Patkovits Ferdinánd városi tanácsnok, Nendtvich Tamás, Pichler József, Blauhorn Mihály, Jäger János, Hermann Ferenc, Obadits József, Piacsek József, Lösch István, Weidinger János, Weidinger Alajos, Reeh József, Blásovits Alajos, Knezevits Ignác, Trepini Ferdinánd, Zsolnay Miklós, Littke Lőrinc és Umsorg József.

Habár az alapszabályok az elnök akadályoztatása esetén az elnöki teendőket végzésére a választmány kebeléből elnökhelyettes nevezésének jogát az elnökre ruházták, — Czindery László e jogáról a közgyűlés javára lemondván, alelnökké Blauhorn Mihály pécsi kereskedő és Döry László táblabíró megyei főadózó választották.

Az elnökökön kívül az első választmány következő 36 tagból állott:

mit az egy hatalmas hátszurással viszonzott, mibe Potocsár majdnem elpatkolt. A kir. törvényszék Cimber Pétert 6 havi börtönre ítélte, mibe úgy kir. ügyész, mint vádlott megnyugodtak.

— **(Államsegély.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter az állami költségvetésben a gör. kel. egyházi célokra megszavazott javadalomból Andrics Dusan maissi gör. kel. plébánosnak 50 frt, néh. Kosztovics Pál volt borjádi gör. kel. lelkes özevényének 30 frt segélyt utalványozott.

— **(Papagály-színház.)** A tegnapi este a „Hattyu“ teremben végbement papagály-színháznak híresztelt hecc a megérdemelt sikertelenségnek örvendett. A nyolc órára hirdett előadás félkilenc-kor vette kezdetét valami husz főből álló közönség előtt. Két lelkes katonasághoz tartozó férfi improvizált füttyölése pótolta a zenekart, mely mellett aztán 8 drb. kakadu és papagály hánnya a bukfeneket és csinálta légtornázási mutatványait. Kilencet ütött az óra és a szegény színház tulajdonos már pakolt. Ha 10 kros belépő díj mellett mutogatja vala dresszrozott papagályait, úgy a gyermekesereg köréből tömegesen kapott volna látogatókat, de bizony egy kemény forintot ilyen haszontalansággért nem mindenki reszkíroz meg. Úti figura docet.

— **(Veszedelemes erdőőr.)** Nagyon sokszor megtörténik, hogy az erdőben ide oda járkáló erdőcsőszök méltánytalan, igazságtalan dolgokat cselekszenek, sőt hozzá mint Horváth István bebizonyította, fegyveres elégtételt vesznek az esetleges rendháborítókon. Mult év december 11-én, úgy este 11 óra tájban Longauer József pécs-bányatelepi bányamunkás megunt kis szobája tulmelegségét, fogta magát, vállára akasztotta fegyverét, hogy ő most egyet vadászni megy — a tilosba. Ugyis tett; de alig hogy félórája bandukolt az erdőben megallítja őt Horváth István, s még másik két erdőőr, hogy mi jogon vadászgat ő ez erdőben? Biz úgy történt, hogy elvették Longauertől a fegyvert s be akarták kísérni mint orvvadászt; de nem sikerült, mert Longauer megfutott, jobbnak látta — megszökni. Erre elfutotta Horváth István erdőört a méreg, fogta fegyverét, s utána lőtt a menekülő Longauernek, kit a jobb lábzsárán talált a golyó. A kir. törvényszék vádlott Horváth Istvánt 1 évi és 6 hónapi fogházra ítélte, mi ellen ő azonban felebbezést jelentett be.

— **(Pusztulnak a méhek.)** Általános a panasz a megye méhészei körében, hogy a mostoha időjárás folytán a méhállomány nagy része elpusztult. Már a tavalyi forró, száraz nyár leperzselt a virányos réteket, s így a szorgos kis munkások még annyit sem gyűjthettek, a mennyi önmaguk téli táplálására kellett. Sokan drága pénzen vett mézzel és cukorral etették méheiket, azért még is tavaszig a méhállomány nagyon megcsappant. A kinek 30–40 kas méhe volt, annak alig maradt 10–20 kassal, de vannak méhészek, melyek majdnem teljesen ki pusztultak. Ily körülmények között a méznek ára bizonyára magasra fel fog szökni.

— **(Halálozás.)** Hamerli János keztyűgyáros élte 55 ik évében elhunyt Pécsen. Temetése ma délután ment végbe a király utcai gyászszobából. Az elhunyt önérebből küzdötte fel magát a szerény iparosból gyarassá, a ki kitűnő készítményei révén

1) központiak: Angyal Pál, Berger Károly, Blauhorn György, Blasovich Ferdinánd, Gaál Ferdinánd, Goócs József, Gründler Endre, Hermann Ferenc, Horvát János, Jäger János, Jónás József, Kóbor János, Lakits Ferenc, Lösch István, Matessa István, Madarász András, Nagy József, Nendtvich Tamás, Obadich József, Patkovich Ferdinánd, Riehmer Ferenc, Taitl János, Weidinger János, Zsolnay Miklós.

2) Somogy vármegyéből: Csorba József, Kund Vince, Pais Boldizsár, Sárközy Albert, Thassy Károly, Zaborszky Imre.

3) Tolna vármegyéből: Gróf Aichelburg Ferenc, Albanich György, Augusz Antal, Bezeredy István, Döry Gábor, Percel Gyula.

Az intézetnek az alakuló közgyűlés által megválasztott első tisztviselői voltak:

Nagy Imre ügyvéd, intézeti jegyző, Pucher József pénztárnok és Rehak Gusztáv könyvvivő.

A részvényesek ápril 2-án s 17-én ismételt gyűlést tartottak, mely gyűléseken az „alaptöke“ felének befizetésére kitűzött határidőt május 1-ig meghosszabbították, az intézeti üzlet megnyitásának idejét május 1-ére kitűzték s az alapszabályoknak nyomtatásban sokszorosítását elrendelték.

Az intézet alapszabályai azonban dacára annak, hogy már 1845. évben a kormányhatósági jóváhagyást elnyerték s váltótörvényeszkileg bejegyeztek, a pécsi „könyvvizsgáló“ (censor) akadémikusok folytán csak 1848. évben jelentek meg először nyomtatásban. (1848 előtt az alapszabályok írásban sokszorosítva osztattak ki.)

(Folyt. köv.)

a pécsi iparnak oly hirnevet szerzett, hogy még külföldön is keresettek voltak a Hamerli-féle keztyűk. Számos tagu család és nagy rokonság gyászolja.

(Adakozás.) A havi hegyi kápolnánál felállítandó kőkeresztre adakoztak: Kammerer-Höbbling Tekla 5 frt Walter Antal püspöki helynök, kanonok 10 frt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 13-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ülés elején Szilágyi elnök bejelentette, hogy a szokásos 30 nap lejárván, Kossuth Ferenc végleg igazolt képviselőnek kimondatik. Ezután

Ugron Gábor jelentett be sürgős interpellációt az egész kormányhoz. Meddig fogják még — ugymond — Magyarország tekintélyét sárban, porban hurcolni? Micsoda elégtételt kapott Bánffy? Szegényfir tüze futja el arcunkat, midőn Magyarországnak ily megaláztatást kell elszenvednie, csak azért, mert ama férfiban, a ki az ország első méltóságát viseli, nincs annyi férfias önérték, hogy oda dobja tárcáját! (Viharos tetszés a szélsőbalon.) A kormány élére oly férfit ültettek, a ki az ügyek vitelére kellő képességgel nem bír. Kérde, — elküldtetted-e már ama jegyzék a szentszékekhez, mely akéért a tényekért, amikkel a nuncius átlépte hatáskörét, magyarázatot követel, — továbbá kapott-e Bánffy elégtételt a Kálnokytól szenvedett sértésekért? Végül beadta-e a kormány lemondását?

Bánffy b. végighallgatta idegesen az egész bűnlisztát, de egy szó, mi nem sok, annyit sem mondott.

— **A főrendiház ülése május 13-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wlassich miniszter felelt Vécsey grófnak egy régebbi interpellációjára, hogy az aurániai perjelség és a szemendriai püspökség betöltése körül a kezdeményezés a horvát országos kormányt illeti, de a lépéseket ez irányban már megtette.

A választ úgy Vécsey gróf, mint az egész ház tudomásul vette.

A többi tárgyaknál nem volt vita.

Ülés után Szapáry Géza gróf és Keglevich István gróf erősen igyekeztek az egyházpolitikai paktumot megcsinálni, mert arra számítanak, hogy a következő kormányelnök Szapáry Gyula gróf lesz. Azonban a paktum nem sikerült.

Zichy Nándorék úgy számítanak, hogy a holnap szőnyegre kerülő java-latok harmadszor is, és pedig legalább 14 szótöbbséggel meg fognak bukni.

TÁVIRATOK.

— **Vajadások a válság körül.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy b. kihallgatása tíz percig tartott. A király kijelentette, hogy a pólai ünnepek folytán igen fáradt, tehát most nem dönthet. Ohajtja, hogy a parlamenti munkásság meg ne szakadjon. A kihallgatás előtt Bánffy, Jósika bárók és Kálnoky gróf hosszabb ideig tanácskoztak, minek eredménye az lett, hogy Bánffy a kormány nevében a közös külügyminiszter hatáskörének szabatosabb meghatározását fogja kívánni a királytól.

— **Hosszu nyögésnek halál a vége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király vasárnap reggel öt órakor Pólából Bécsbe érkezett. A pályaudvarból egyenesen a laizni vadász-kastélyba hajtatott. Nagy fáradalmi dacára még Lainzban egy óráig tartó kihallgatáson fogadta Kálnokyt. Délután öt órakor a bécsi Burgba hajtatott és fél hatkor Jósika bárót, utána Bánffy bárót fogadta, mindakettőt feltűnően röviden. A király a döntést fentartotta későbbi időre. Hire futott, hogy Bánffy báró benyújtotta az egész kormány lemondását.

— **Bánffy b. nem nyilatkozik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Futtaki könyomatosa jelenti, hogy a főrendiház mai és holnapi üléseinek napirendje változatlan marad, dacára annak, hogy a miniszterelnök még most sincs abban a helyzetben, hogy Helfy interpellációjára megadja a választ.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel	5 ó. 15 p.
B.-Bródraól	1807. sz. szem. von. reggel	8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel	8 ó. 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. d. e.	9 ó. 39 p.
B.-Bródraól	1805. sz. szem. von. d. e.	11 ó. 18 p.
Budapestre	1806. sz. szem. von. d. u.	4 ó. 08 p.
Vinkovozérről	6301. sz. szem. von. d. u.	5 ó. 30 p.
Budapestre	1802. sz. gyors. von. este	7 ó. 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este	8 ó. - p.
B.-Bródraól	1803. sz. szem. von. éjjel	11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród	felé	1804. sz. szem. von. reggel	5 óra 35. p.
Budapest		1801. sz. gyors. von. reggel	8 óra 24. p.
Bécs		6311. sz. vegy. von. reggel	8 óra 29. p.
Vinkoveze		6302. sz. szem. von. reggel	9 óra 49. p.
Budapest		1805. sz. szem. von. d. e.	11 óra 34. p.
Uj-Dombóvár		1853. sz. vegy. von. d. u.	2 óra 44. p.
B.-Bród		1806. sz. szem. von. d. u.	4 óra 10. p.
Bécs		6301. sz. szem. von. este	6 óra 32. p.
B.-Bród		1808. sz. szem. von. este	8 óra 13. p.
Budapest		1803. sz. szem. von. éjjel	11 óra 30.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Feladv. szerkesztő
PLEININGER FERENC.

Vadász fegyverek, képek, könyvek, uri öltönyök stb.

olcsó áron eladtnak

Pécsett, vitéz-utca, Horváth telepen

Hirdetések jutányosáron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

628 sz.
1895.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósg 1895. évi 2893. számú végzése következtében Dr. Bodó Aladár javára Mangold Zsigmond és Mangold Julcsa ellen 15 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 378 forintra becsült szobabutorok és felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak

Mely árverésnek a pécsi kir. jbróság 6643./1895. számú végzése folytán 15 frt tőkekövetelés, ennek 1895. évi január hó 6 ik napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 16 frtban bírólag már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Nepomuk-utca 13. sz. a.** leendő eszközlésére **1895. évi május hó 18. napjának délelőtti 1/9 órája** határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895. évi máj. hó 3. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Legjobb szer poloskák, balhák, házi bogarak, moly, a házi állatokon lévő élősdjek ellen stb. stb

Zacherlin

Kitünő hatásu. Ugy öl — mint semmi más

szer mindennemű férget és ennel fogva az egész világon híres és keresett. Ismertető jelei: 1) az elzárt üveg, 2) a „Zacherl“ név.

Kapható Pécsett:

- Grünhuth és Hirschler főraktár
- A't és Böhm
- Berecz Károly
- Burits Máttyás
- Deutsch Lipót.
- Dobszay Antal
- Eizer János
- Gyimóthy Gyula
- Hampl Ede
- Herdlein Lajos
- Hollóay Adolf
- Klobucsár Mihály
- Köszl János
- Leichtner Mór
- Lang Herman fia
- Lehner János
- Markus S.
- Mautner Mór
- Molnár János
- Mitzky Mór
- Póth Vilmos
- Präger János
- Praindl Gyula
- Reeh Vilmos özv.
- Reinfeld A.
- ifj. Rézbányai János
- Schweitzer Keresztély
- Simon János
- Sipőcz István gyógyszer.

- Sperl Vilmos
- Spitzer Jakab
- Spitzer Sándor fia
- Wallerstein R. utóda
- Weber Ferencz
- Wertheimer Ch.
- Zsivánovits Károly

Pécs Bányatelep:

- Victualien Mag. der D.G.H.
- Gebhardt István

Bar.-Szabolcs:

- Pollák Gábor

Bonyhád:

- Ermel Adolf
- Traiber A. V.

Dombóvár:

- Pauncz Adolf
- Schneckenberger Rob
- Spitzer Imre
- Spitzer József

Szigetvár:

- Fried Dávid
- Orosodál Gusztáv
- Szalay József

Bar.-Szt.-Lőrincz:

- Gebauer Tivadar

Villányon:

- Gyimóthy Jákó.

Vörösmart:

- Thury Dénes gyógyszer.

Védjegy.

Maria-Czelli

Gyomor-cseppek

megszerűen hatnak gyomor bajoknál, nehézségtelen és állóan ismeretes házi és népszerű.
A Gyomor-betegség tünetei: éhgyárlanság, gyomoréregység, túlsós lehelet, teltség, savanya, felfúlgás, hasmenés, yomorgás, telésleg, nyálkahivásztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgör. szűklés.
Halhatós gyógyszernek bizonyult fejlődésnél, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomorhár-belső étellekkel és italokkal, gillerták, májbetek és hámor. rhoidák.
Enlített bajoknál a **Mária-czelli Gyomor-cseppek** évek óta kitünően bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.
Magyarországi foraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, király utca 18 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kezitő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódságot bizonyítom”.
A **Mária-czelli Gyomor-cseppek** valódiak kaphatók.
Pésett: Irgalmasok gyógyszer., Zsiga László gyógyszer., ifj. Er-réth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Göbel Kálmán gyógyszer. Bar Selyén: Uvira F. gyógyszer. Pécs vá-ra don: Dvorsky Béla gyógyszer. és Siklósny: Petrasch gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gy. a gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.